

Administratiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Cătrei defrancați nu se pri-
mesou. Manuscrisurile nu se re-
trimite.

Biroaurile de arcașii:
Brașov, piața mare Nr. 22

Exerțate mai primești în Viena
Sudolfi, Moser, Haasenstein & Volger
(1840, 1841), Tenre, Schalk, Alois
Bernat, M. Duka, A. Oppelt, J. Dem-
zberg; în Budapesta: A. F. Gold-
berger, Anton Masi, Eckstein, Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dawbe; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o seziă
garmondă pe o colônă 8 or.
și 80 or. imbră pentru o pu-
șioare. Publicații mai dese
după tarife și învoielă.

Reclama pe pagină III-a o
sereă 10 or. v. a. zău 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

„Gazeta” este în fă-nare și
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 or. v. a. zău
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 280.

Brașov, Joi, 19 (31) Decembrie.

1891.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Ianuarie 1892 st. vechiu
se deschide nou abonament, la care in-
vităm pe toți amicii și prietenii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Să veghiăm!

Brașov, 18 Decembrie st. v.

Proverbul nostru: „graba
strică treba”, are adă pentru mi-
nistru-președinte unguresc Szapary
un înțeles opus. Prin
graba, cu care pune în lucrare
alegerile pentru viitoră dietă,
dănsul vrea tocmai să dirigă
treba partidei sale, ce era așa de
multcompromisă, vrea să-i viă întru
ajutor, nelăsându-l timp opoziți-
unilor de tot soiul de a se pre-
găti cum se cade în fața alege-
rilor.

Intențiunea d-lui Szapary e
dér invederată; ea nu este îndrep-
tată numai în contra opozițiunei
maghiare, ci și în contra opozi-
țiunei naționalităților.

Ar dori guvernul, firesce, să
pôtă dice, că în sinul naționali-
tăților nu mai există opozițiune,
care ar merita să fiă luată în seamă;
ar dori mai ales să-o pôta dice
acesta despre Români, cari dintre
tote poporele nemaghiare ale Tran-

silvaniei și Ungariei au desfășu-
rat cea mai mare rezistență, așa
că în timpul din urmă au atras
asupra-le chiar și privirile lumii
culte și liberale din străinătate.

Ar vrea guvernul unguresc
să îngrope și politica națională a
Românilor ardeleni, seu cel pu-
țin să ne facă se-o acățăm de
cuiu, pentru afumat, ca Sașii. Și
organele lui au destulă îndrăsnelă
ca să dea pe față espreșiune spe-
ranței, că se vor afla în sinul
nostru omen, cari ar fi aplecați
a se pune la dispozițiunea d-lui Szapary
pentru acel scop, ca ser-
vitori de pompe funebre.

Despre toate acestea suntem și
trebuie să fim în clar. Rămâne
acum numai să fim în clar și
despre măsurile, ce trebuie să le
luăm noi înșine pentru de a pa-
ralisa poftelile nesățioase ale con-
trarilor nostri, invitându-i la rân-
dul nostru, să și-le pună în cuiu!

Pentru a atinge scopul amin-
tit este neapărat de lipsă ân-
tău: să și facă datoria comitetului
central electoral al partidei
naționale române și în legătură
cu el toate comitetele noastre elec-
torale din comitate; al doilea:
să și facă datoria fiăcare Românu
cu sêmț și pricepere pentru cauza
națională.

Atențiunea și îngrijirile noastre
ale tuturor trebuie să aibă ca
țintă de-o parte pregătirea cum
se cade a conferenței electorale
generale, ce va avé să se ntrunescă
peste puțin, în ajunul alegeri-
lor; de altă parte combaterea și
delăturarea piedecilor și a unel-
tirilor de tot felul, ce se vor
pune în calea noastră cu inten-
țiunea de a ne desbina și de a
zădărnici astfel procederea soli-
dară națională a tuturor Româ-
nilor asupriți.

Nu este timp de pierdut.
Fiă-care să fiă la postul său și
să caute a și implini cu conscien-
țiositate datoria sa națională!

Apelăm în deosebă la foștii
membri ai conferențelor noastre
trecute, ca să nu stea cu mâinile
în sin, ci să adune pe alegătorii
noștri și să-i lumineze că a lor
chiămare și interes nu este să
se facă codoriște la toporul, cu
care dușmanii voiesc să taie în
rădăcinile stejarului românismului
dintre Tisa și Carpați; să-i învețe
mai departe cum trebuie să țină
la programa și la hotărârile nos-
tre naționale și cum numai prin-
tr-o purtare demnă și înainte de
tote solidară națională pôte să și
mai îndrepteze sôrtea Românilor
năcăjiti și asupriti.

Apelăm la toți Românii brași
și credincioși causei noastre națio-
nale, să nu fiă cu napăsare, ci să
vegheze; să ne denunțe fără amâ-
nare toate mișelile și unel-
tirile stricătioase sfinte legături
noi, vină ele din ori și ce parte,
ca să cunoșcem pe cei periculoși
și să ne scim feri de ei.

De mâne încolo vom deschide
anume o rubrică, în care
vom înregistra evenimentele pri-
vitoare la agitațiunile electorale și
la efectele lor față cu noi Ro-
mâni.

Cerem încăodată sprijinul ce-
titorilor nostri, cerem să ne dea
esacte și grabnice informațiune
despre toate cele ce se vor petrece
în sinul nostru și vor fi de in-
terese pentru noi și cauza noastră.

Situațiunea pare oră forte
încurcată. Ea va fi însă cea mai
clară pentru noi toți și pentru
fiă-care din noi, decât cu intere-
sul și zelul nostru pentru causă,
vom sci împreună și buna-voință.

CRONICA POLITICĂ.

— 18 (30) Decembrie

— Privitor la întrarea contelui
Kuenburg în cabinetul austriac di-
arul „Sonn und Montagszeitung” scrie
următoarele: Încă înainte de sesiunea ac-
tuală a dietei, contele Taaffe a început

pertractări cu coriferii liberalilor ger-
mani recomandându-le, să pășescă la ar-
mistitiu cu partida guvernamentală și
astfel să nu încroece cestiunile politice
în parlament, ci să se restringă numai
la desbaterea cestiunilor economice.
Drept răsplată, ministrul președinte
Taaffe, s’a obligat, că înca în finea
anului va primi în cabinet pe unul
din membrii partidei, ca astfel și par-
tida însemnată liberală să eseroieze in-
fluență. În loc înșe de un armistitiu
va urma o pace generală — pe cum
cred cerourile parlamentare.

— Intre Austria și Italia formeză
obiectul unor neînțelegeri insula Pe-
lagosa. O scire telegrafică din Roma
spune, că regele Umberto, având o con-
vorbire cu marchizul di Rudini, l’a în-
credințat pe acesta să examineze docu-
mentele privitoare la câștigarea insulei de
cătră Austria. Documentele acestea ne-
fându-se în arhivele ministerului de es-
terne, se speră, că se vor afla copii
despre ele în arhivele Quirinalului și ale
ministerului lucrărilor publice, respec-
tive raportul dela generalul Bori, care
în 1875 a fost încredințat să facă
studii cu privire la edificarea unui far
din partea Austriei. Nu este eschisă po-
sibilitatea, că Italia va începe negocieri
cu Austria pentru recăștigarea insulei.

— Amă amintit er, că sobrania
bulgară s’a închis. O telegramă din
Sofia spune, că închiderea s’a făcut de
principele de același ceremonial, ca și la
deschidere. Principele Ferdinand, în me-
sagiul de închidere, a constatat cu plă-
cere, că activitatea fructuoasă a sesiunei
actuale justifică pe deplin încrederea,
ce a pus poporul în reprezentanții săi.
Legile și creditele votate arată în mod
clar, că deputații înțeleg și apreciază
bine adevăratele interese și trebuințe ale
țerei. Principele mai constată, cu o viuă
satisfacțiune, că toate silințele oamerei în
acastă sesiune și în cea precedentă au
finit la asigurarea progresului țării și
la ridicarea agriculturii și industriei.
După închidere, principele a trecut
trupele în revistă.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Diplomatul din Gorgonzola.

Novelă de Antoniu Ghislanzoni.

I.

Reintorcerea voluntarului.

E 15 Septembrie 1859.... Sunt așa-
dér érași în Milan! Ce schimbare! Ce
viță nouă! Ce agitați! Fie-oare față
e senină; trăsurile obrazilor sunt mai
vii... Omenii umblă pe strade mai re-
pede, vorbesc cu voce înaltă, lărmuesou,
cântă; totul înotă în bucurie!... Spe-
ranțele Milanilor s’au implinit; do-
rința atător ani este realizată. Nemții
au făcut de cu vreme o cale destulă
de însemnată cătră patria lor. Încă
un pas... apoi, „nopte bună” pentru
veoi!

Piațele și cafenelele gem de sol-
dați; săbiile încă bată trotuarul și pă-
reții, dér militarii sunt prietini cu noi și
zingănitul săbiilor, de care cu câteva
luni înainte ni-se puneau fiori în spate,
ad ni-se pare tuturor, ca o musică
nespus de plăcută. Zuavii umblă brași
la brași cu cetățenii italieni; dragonii

francesi trăsou în cele mai bune relații
cu membrii elitei societății; fetele cusă-
toare cu inimă bune, cari cu 5—6 luni
mai înainte își întorceau cu disgest fe-
țele de cătră ori-ce uniformă militară,
ad ochescou cu zimbiri multă promișe-
tore fiilor lui Marte. Și damele?... ne-
bunescou după Zuavi... nebunescou după
chasseur-ii din Vincennes, nebunescou după
cuirasiri, cu-o vorbă, nebunescou în ge-
nere după ori-ce uniformă. Ah! Intru
adevăr, că damele arată o mai mare căl-
dură ca totdeauna... din adencă iubire
de patrie! Binecuvântată este însufle-
țirea damelor!... Nu scou, decât și băr-
bații și tătâni împărțescou părerea mea,
mă voui pădi însă a pronunța anatema
asupra lor, decât chiar nu mi-ar împăr-
țasi-o. Paul D’Ivoy, corespondentul
parisianului „Figaro”, a scris, că „în
Milan femeile au fost forte recunos-
cătoare față de Francesi, pentru binefa-
cările dobândite prin ei; dimpotrivă, ati-
tudinea bărbaților era mai indiferentă,
ba adese-ori bânuitore.” De sigur d-lui
Paul D’Ivoy a avut de lucru numai
cu bărbați.

Să mergem pe Corso, cătră Porta
Renza. Ah, étă amicul meu Eugenio!...

— „În primul moment nici că te
cunoșeam!... Bravo! Uniforma îți stă
minunat! Mărturisind adevărul, pu-
țin ai slăbit... dér fața totuși și-a re-
intinerit; întregă figura și-e elastică...
mai întinsă.”

Eugenio m’a îmbrășitat cu mare
bucuri, dér purtarea lui imi tradă ôre-
care zăpăcă; în vorbele lui nu aflam
însuflețirea unui ostaș, care, după ce
s’a luptat pentru patrie, se reintorce
între iubiții săi, să împartă cu ei buo-
ria libertății.

— „La Solferino am fost rănită”,
imi răspunde cu ton, în care se mestece
superbia cu tristețea. „Numai înainte de
asta cu trei zile am părăsit spitale-
lul...”

— „Dér, pe cum vedu, te-ai resta-
bilită cu totul... Cu atât mai bine!
Sci tu, că mulți își invidiază sôrtea? O
rană primită la Solferino! — asta e o
diplomă atât de glorioasă, încât tu o

vei arăta în totă viță ta cu superbiă
fiă-căruia.”

Eugenio își plecă capul cu tristeț
și cu voce înecată șopti:

— „Mai bine era, decât muriam!”

— „Ce gându nebun este acesta?
A muri?!... Și eu scou, că e glorios a
muri pe câmpul de luptă, dér crede-mi,
că o rană nu e mai puțin glorioasă.”

Mi-am dat silința, ca prin glume
să alung tristeta amicului meu — dér
îndeșert. Eugenio era nesimțitor
față de ori-ce vorbă de mângăere și
nu-mi da decât răspunsuri surte. Aflai
deci de bine a-mi schimba tactica.

— „Eugenio”, îi dăseu prindându-i
brațul și trăgându-l cu mine spre Via
del Durino. „Pe tine te chinuesce vre-o
durere adencă; de ce n’o împărțescou
cu vechiul tău prietin? Cine scie, pôte
și potă ajuta cu vorba, ori cu fapta?”

Eugenio tăcea mereu; l’am rugat,
l’am îndemnat, ba îl amenințai, că
mă supér pe el. În fine cu mare greu
se plecă rugări mele și se hotărî să-mi
împărțască pricina tristeții lui.

Conflictul franco-bulgar.

Este scitnt, că între Franca și Bulgaria a intervenit un conflict diplomatic, care preocupă de un timp încete într-o presă europeană și cerurile politice. Guvernul bulgar a dat aceste granițe pe diaristul francez Chadourne, pentru-că după cum se susține, acesta a răspândit prin „Agenția Havas“ sciri tendențioase despre Bulgaria.

Guvernul francez a cerut esplanții și a pășit cu totă energia în po-triva guvernului bulgar, care la timpul său i-a răspuns, că avea dreptul să espulseze pe diaristul francez. În urma aceste Franca a rupt relațiile diplomatice cu Bulgaria, ba a făcut pași și la Pôrta otomană, acuzându pe guvernul bulgar, că a călcat „capitulațiile.“ După scirile foilor străine însă, Pôrta să fi răspuns notei franceze, că ea privesc tréba ca o afacere internă și absolut privată a Bulgariei și prin urmare nu e aplecată a se ingera în lucru.

Cerurile politice din Franca sunt foarte agitate și indispuse în contra Bulgariei pentru poziția ce a luat această față cu guvernul francez. Chiar și camera s'a ocupat cu cestiunea această în mai multe rânduri. Deputatul Millevoye a si interpelat pe ministrul de esterne, Ribot, care a răspuns interpelării în ședința dela 28 Decemvre n.

Ministrul francez, Ribot, dișe în răspunsul său, că Bulgaria nu este un stat independent, ci e supusă suzeranității Sultanului. Ea e obligată a se ține strinsă de „capitulațiuni“ și n'are dreptul, ca de puterea ei, să espulseze pe un străin; un astfel de lucru ea nu pôte face fără de conlucarea și consiliul Pôrții. Dēcă guvernul bulgar, dișe Ribot, are plângerî în po-triva unui supus francez, atunoi ea e datore să no-difice această guvernului francez. Dér asta nu s'a întemplat numai Franciei, ci și Italia, Germania și Grecia au avut parte de astfel de lucruri. În afacerea Chadourne primul incident s'a întemplat în Aprilie, când au dat în contra lui ordin de espulsare; însă la provocarea agentului diplomatic francez spriginit și de consulul italian, ordinul de espulsare a fost retras. După câteva luni s'a reînoui ordinul de espulsare, Chadourne a fost deținut și în 9 Decemvre espulsat fără de a fi avisat despre această pe însărcinatul de afaceri francez. E de notat însă, că agentul diplomatic nu s'a subtras obligațiunei sale și a declarat, că e gata a primi ori ce plângeri a guvernului bulgar și a le împăr-tăși guvernului francez.

Franca, incheiă Ribot, *trebue să capete satisfacțiã* și să grăbescă a lua mē-

surile de lipsă, fără de a arăta oăt de puțină slăbioiune.

În cerurile rusesci a făcut bună impresiã purtarea hotărîtă a Franciei și le servese de o mare satisfacțiã aceea, că Franca observă în această afacere o atitudine, care correspunde politice rusesci. De aici déră se vede, că apropierea rus-francesă nu e numai o vorbă golă.

SCIRILE ȚILEI.

— 18 (30) Decemvre.

Pentru școlarii sēcaci. Marța viitoare adecă în ajunul Crăciunului la ôrele 3 p. m., în sala cea mare a școlilor române din loc se vor împărți haine pentru copiii sēcaci dela școlile nôstre, și anume: bășilor li se vor împărți hainele din partea Comitetului parochial dela biserica Sf. Nicolae din Scheiu, ér fetițelor li se vor împărți din partea comitetului Reuninei femeilor române din loc.

Nou inspector școlastic pentru comitatul Alba-inferiôră. Se scrie din Aiud, că în urma pensionării fostului inspector școlar Găspăr János, ministrul de culte și instrucțiune publică a numit pe Dr. Havas Gyula fostul inspector școlastic din comitatul Bistrița-Năsud. — Havas Gyula scim, că e un mare șovinist jidano-maghiar, care a promovat multă causa „maghiarisării“ în ceroul său de mai nainte.

† Sir White, ambasadorul engles din Constantinopol, a murit de *influență* în Berlin, la 28 Decemvre n. o. Sir White a reprezentat Anglia de un lung șir de ani în Constantinopol. Era bun diplomat și a avut un rol principal în cestiunea ardentă bulgară. Era foarte agreat Sultanului și vorba lui totdeauna avea greutate înaintea ambasadorilor străini din Constantinopol.

Mărturisirile dōmnei Caterina Karavelov. Diarul „Bulgaria“ publică rezultatul anchetei în afacerea celor două memorii remise reprezentanților streini din Sofia de d-na Karavelov și semnate de această și de alte dame cari ceru intervenirea puterilor în favoarea deținților în afacerea Belceff. Câteva din damele semnate au declarat că au semnat numai un singur memoriu și această după insistențele d-nei Karavelov; ele nu au cunoscut de existența unui al doilea memoriu. Diarul adaogă că al doilea memoriu, care conține calomnii contra guvernului este opera exclusivă a d-nei Karavelov; prin urmare în virtutea articolului 49 al codului penal d-na Karavelov va fi obiectul urmărilor judiciare.

Foc în teatrul național maghiar din Budapesta. Duminea trecută s'era o panică generală a cuprins de-odată publicul ascultător din teatrul național maghiar din Budapesta. Pericolul l'a provocat aprinderea garderobei celor 8 actrițe ale teatrului. Un servitor aprinse lampa de gaz în odaia cu garderoba, dér o mică schinteă sărind din lampă, a cădut pe o mesciôră cu peruci, cari au luat îndată foc. Dându-se de veste, focul s'a stins; paguba nu e mare, de-ôrece focul n'a apucat să ia dimensiuni.

Corpul ofiteresc al garnisōnei Brașov, precum și funcționarii militari ai armatei și ai honvedimei, vor arangia în sala hotelului Central Nr. 1 în érna această un cicl de petreceri cu musică și dans. Cea dintâi se va da mâine în 31 Decemvre 1891 în presera anului nou, cu tombolă. Celelalte vor urma în ordinea următoare: în 28 Ianuarie 1892 concert, la mese; în 27 Februarie 1892 petrecere cu dans; în 24 Martie 1892 concert, la mese. Inceputul la 8 ôre s'era. Biletele de invitare la aceste petreceri s'au împărțit deja.

Din adiutanti — Țiler. Sēcaci și părăsit de totă lumea a murit la 16 Decemvre n., în etate de 90 ani, adiutantul de odinôră, Sanislau Kacymky, al fostului comandant în revoluția polonă, Gielgud. Reposatul a urmat pe seful său în toate luptele din 1831, ér după sufocarea revoluției, urmărit fiind, s'a refugiat în străinătate, pēdând o avere de 500,000 taleri. A trăit multă vreme în miserie mare în America-sudică, până ce în fine i-a permis să se întoară la vatra părintească în Skozmarcevo, unde își câștiga pâinea de toate Țilele, ca simplu Țiler.

La universitatea din Berlin, se dișe, că se va înființa o catedră pentru limba și literatura română.

Dunărea înghețată. Lui „Rumänischer Lloyd“ i se telegrafiază din Galați, că în noptea de 27 spre 28 Deaemvre n. o. Dunărea a înghețat și mai multe vapore au rămas înșepene în ghiață.

Atentat în biserică. Din Valencia se scrie, că cu ocazia unei slujbe de noapte, nesce mâni blăstamate au comis un atentat. Au pus bombe sub altarul principal al unei biserici și sub alte trei altare laterale. Bombele au explodat și spaima era generală între credincioșii din biserică. La început se credea, că preoții dela altare au cădut jertfe atentului. Ei însă n'au fost greu vătămăți, altarele însă s'au ruinat. Pană acuma sunt deținute două persoane bănuite a a fi comis atentatul.

Recolta vinului în Italia în anul acesta, după raportul ministrului italian de agricultură, este de 35 milioane hectolitre, adecă cu 5 1/2 milioane hectolitre mai multă ca în anul trecut.

Incendiu mare. Din Câmpulung (Bucovina) se telegrafiază: La magazinul de lemne a isbucit un foc mare. Paguba e calculată la suma de 60,000 fl. Causa isbucirii acestui foc nu este cunoscută.

Uneltiri de maghiarisare în Sălagiu.

Unimătă (Sălagiu), 14 (26) Decem. 1891

Domnule Redactor! După-ce acuma în comunele românești: Nirșid, Benefaléu și încă altele vre-o două din Sălagiu reuniunea de maghiarisare Wesse-lényiană a înființat școle de maghiarisare, acuma are de gând să înființeze un „kisededov“ a la Csaky et Comp. și în comuna Zalnok, care și ea este o comună românească din cercul pretorial al Tășnadului, împreună cu comunele curate românești Cehalul român, Orboul, Chegea, Bobota, Dumușleul și celelalte, cari tôte formeză așa Țicend granița, până unde a înaintat maghiarisarea în măsură mai mare seu mai mică, căci partea Sălagiului dintre Caréii mari, Satumare și Tășnad este deja în mare măsură infectată de necuratul duch al maghiarisării; această a adeverese limba coruptă cu unguirime precum și jocurile și doinele unguresci din aceste părți.

Spre scopul mai sus pomenit, adecă pentru înființarea unui „kisededov“ amintita reuniune a întreprins o colectă, la care cu multă rêvnă „patriotică“ se imbuldesc fiii lui Arpad, dér și mai multă cei ai lui Levi. În zălul lor de a colecta bani pentru înființarea acestui „kisededov“, nu se sfesc, „patrioții“ a cere și dela nația noastră bani umblându-se înșele pe cei creduli cu afirmarea, că școlă românească se va înființa din banii aceia în Zalnoc. Mulțumită Domnului însă, că sunt cam puțin slabi de aceia cari s'și deé crucerii pentru scopurile maghiarisării.

Se vede tréba deoi, că asaltul maghiarisării îndreptat este acuma în po-triva acestor sate românești și în deosebi în po-triva Zalnocului, care între cei vre-o 800 de locuitori români, mai are și vre-o 60 de locuitori unguri, spre „mântuirea“ cărora, veđi Dōmne, se face „kisededov“-ul.

Ca de obicei, intenția de maghiarisare și-o motivează cu obrasnica născocire, că această comună ar fi fost cândva maghiară și prin urmare este îndreptătită remaghiarisarea locuitorilor „valahiași“; spre ajungerea infernalului lor scop au colonisat încă în primă-

— „Mē tem, că mē vei rîde.... căci dōră tu te obișnuiai a rîde de tôte.“

— „Dér nu de ori-oine“, i-am răspuns. „De altmintrelea ași dori ca nenorocirea ta să fiă de așa, încât să pot rîde...“

— „Sunt amoresat...“

— „Fôrte bine!“

— „Deja și încep să rîd...“

— „Da, fiind că amorul este un neocăș, de care ușor poți rîde. Dér să ne întorcem la obiect! Amorurile unui voluntar! Acesta este un subiect atât de minunat pentru un roman, încât editorii marinoși din Milan vor plăti fôrte bine chiar și numai pentru modernitatea lui.“

— „Trebue să știi, că Octomvre al anului trecut l'am petrecut într'un mic sat în vecinătate de Gorgonzola.“

— „Gorgonzola! Iubite amice, presimt, că voi fi silit să rîd de nenorocirile tale. Cine ar crede, că într'un orașel ca Gorgonzola se pot întempla și evenimente serioase? Cu atât mai bine! Va fi un roman umoristic.“

— „Și totuși în Gorgonzola am făcut cunoscută o frumșă îngerescă; în Gorgonzola m'am amoresat și în Gorgonzola m'ași fi căsătorit, dēcă în decursul acestui răboiu, câteva suflete rele n'ar fi folosit absența mea și nu mi-ar fi nimicit fericitul viitor, la care visam.“

Sърmanul Eugenio esprimă aceste cuvinte în ton de plângător; frumșa lui față trada o desperare atât de sinceră, încât n'avui mai mult curagiu să zimbesc, ci o serioșitate propriei unui medic ascultaia istorisirea nenorocirii lui.

— „Mărturisind adevărul, teatrul nefericirii mele și măiestria căpeteniei indiviților, ce mi-au causat-o, nu e partea cea mai poetică a dramei. Tatăl adorarei mele, Lanfrancioni Egidius, este proprietarul unei mari măierisți și mare comerciant de cașeval. Are o minunată casă în Gorgonzola, unde trăesc în comoditate domnescă cu o soră nemăritată a lui și cu fiică sa de 18 ani, care e cea mai frumșă, cea mai poetică, cea mai plăcută ființă din lume.“

— „Tu umblai mult la casa lui Lanfrancioni, ochii tăi au înoujurat frumșea fetei de 18 ani și te-ai amoresat în sora lui. Asta întru adevăr ar fi o mare nenorocire.“

— „Nenorocirea mea e și mai mare. M'am amoresat în fata lui...“

— „Și ai deșteptat gelosia domnișōrei bētrâne...?“

— „Nu! Fata își răspunde amorului cu foc și cu patimă. I-am cerut mâna dela d-lă Lanfrancioni, care cu deplină aprobare a sorei sale a diș „da“! Cununia era să fiă în carnevalul acestui an. Tatăl și toți ai mei se bucură pentru această partiă, fiind că Ifigenia (așa se numesc fata) afară de frumșea și virtușile ei, are o netre de 200,000 lire. Ți jur, prietino, că pe ultimul avantaj n'am pus nici un preț; într'atâta o iubiam, că ași fi luat-o de soție fără de nici un filer. — Luna lui Noemvre și Decemvre am petrecut-o în Milan. Așteptam cu nerăbdare ziua cununii nôstre, când în primile zile ale carnevalului începeau să se răspândescă cele dintâi vești de res-

boiu. Cuvintele, ce le-a diș împăratul Napoleon, la primirea de anul nou, ambasadorului austriac, au pricinuit mare fierbere între tinerimea din Milan; în zilele acele nu se vorbea decât despre revoluția și despre răboiul apropiat. Ți poți închipui starea mea sufletescă!... A mē gândi la cununia în momentele, când întrégă tinerimea italiană era însuflețită de zel față cu cauza patriei, mi-se părea un lucru fôrte ridicol.... Mē temeam, că cunoscutii mei, că prietini mei mi-ar ironisa amorul și neoportunitatea hotărîrii mele; deoi am aflat de mai consult, să-mi amân cununia și să aștept desfășurarea evenimentelor. Spre scopul acesta m'am și dus la d-lă Lanfrancioni, i-am predat îndoielile mele și el mi-a aprobat planul. La început Ifigenia se părea indispusă pentru așteptarea silită, însă eu, care pentru prima oară i-am vorbit despre amorul meu, i-am vorbit prima oară și despre patriă... și o nemărginită bucurie am constatat, că fôrte bine mi-a înțeles cuvintele. Ai crede tu, că pe când în mijlocul lui Februarie în-

véra anului 1889 Maghiar de pe Alföld de pe orașele Mezötur, Turkeve etc. E primejdiă, căci acești venetici se stabilesc în comunele cele mai românești, chiar după cum e și baștinașa și din vellese românească comună Bobota, care numără la 1400 de locuitori români.

De altfel nu de mult s'a făcut conscrierea copiilor de 3—6 ani și în ceroul pretorial al Tășnadului, firesc la porunca ministrului Csáky.

Deși sus capetele și sus inimele!
A. B.

La starea învățământului în Munții apusenii.

Abrud, 27 Decembrie n. 1891.
(Urmare).

Să revin acum asupra așa dișei „desmințiri”, ce o publică „Unirea” la adresa mea tot în Nr. 48 dela 28 Noembrie.

Dacă „Unirea” s'ar fi mărginită numai la publicarea „desmințirii” sale, lucrul nu mi-ar fi părut așa bătător la ochi, — stilul umflat în care scrie și necorectitatea formei, ce și-a ales-o, bucurându-se să se treacă cu vederea. Dăr „Unirea” a trecut cu îngâmfarea sa până la ridicolitate. Ca pupăză pe colac, „Unirea” adaugă la finea „desmințirii” sale o notă, în care nu se se roge, ci „așteptă”, ca „Gazeta Transilvaniei” să ia act de „desmințirea” ei.

Va să dișă, „Unirea” pășese ca un monitor oficial al provinciei metropolitane unite și ca atare pretinde să se dea atențiunea și credințământul convenit unui monitor oficial.

Dăr ore așa este? Sciam și eu, că „Unirea” este quasi impusă tuturor preoților uniți și că abonamentul ei trebuie să se plătească, decât nu din puna preoților, atunci din fondurile bisericilor; dăr de aci eu încă n'am putut nici decum conchide, că „Unirea” ar fi în adevăr un organ oficial al bisericii unite. Nici nu știu să se fi declarat cândva ca atare, dăr după ale mele vederi, nici n'a putut să se declare, căci un organ politic, care nu stă pe baza programului nostru național, nu poate figura niciodată ca organ oficial al unui cler național, precum este clerul bisericilor noastre românești.

Dacă dăr „Unirea” nu este organ oficial și decât ea nu se poate lăuda nici măcar cu fidedemnitătea unui organ acreditat național, cum poate pretinde, ca lumea să se plece capul orbesc înaintea „desmințirilor” ei? De unde cuteranța „Unirei”, de-a pretinde, ca diarele românești să țină cont de „desmințirile” ei și cu ce titlu de drept această foia își arde pentru scrierile sale o mai mare acreditare, de cum o merită o scriere privată?

Dăr apoi „desmințirea”, ce o pu-

blică „Unirea” în Nr. 48 la adresa mea, nici nu este o desmințire, ci mult o rectificare și încă nu o rectificare a întregului meu articol, ci numai a unui singur punct din cele multe, ce le-am adus eu. Prin urmare n'a fost corect din partea „Unirei” să-și intituleze observațiile sale la articolul meu cu umflatul cuvânt „Desmințire”. Cele ce le spune „Unirea” sub acest titlu, pot fi posibile. Ea dișă, că și-a luat informațiunile din isvor cât se poate de sigur, eu mi-le-am luat dela unii amici din Câmpeni și dela unii preoți tractuali. Să admitem însă, că cele mai corecte informațiuni au fost ale „Unirei”. Mie și în acest oasă imi rămâne necombătută aserțiunea, că școlii din Câmpeni și s'a subtras subvențiunea erarială de 158 fl. la an. „Unirea” dișă, că în contra subtragerii acestei subvențiuni s'a protestat și pentru a mă convinge, mă îndrumă la arhiva protopopescă din Zlatna. Eu însă am susținut, că nu s'a protestat, pentru-că dela nimenea în lume n'am auzit nimic despre protestele amintite de „Unirea”, er arhiva protopopescă din Zlatna nu mi-s'a pus, nu m'am simțit competent de-a pretinde să mi-se pună la dispoziție. De unde dără să fi avut eu scire despre protestele amintite de „Unirea”?

Nu vreu să dișă prin această, că dără să fi pretins să se publice prin diare protestele amintite, dăr decât s'ar fi publicat, bine ar fi fost. Națiunea trebuie să știe de loviturile, ce ni-se dau din partea guvernului, și apoi n'are dreptate „Unirea” când dișă (în nr. 49), că n'ar fi permis să se publice prin foi asemenea lucruri. Auzi acolo, Consistorele să fi obligate a ascunde ilegalitățile guvernului! Așa doctriină dă „Unirea” cetitorilor săi?

Dăr apoi nu-i vorba de diare. Avem la dispoziție sinodele mixte, protopopesci și provinciale. Aci ar fi locul de-a se publica ilegalitățile comise față de biserică și de școlă noastră; de aci ar pute să se ridice și proteste.

De-altmintearea învinovățirea mea, că nu s'au ridicat proteste, nu s'a referit atât la Consistor, cât la poporul din tract și mai ales la cel din Câmpeni, carele de câta timp petrece într'o letargie de morțe. Și ce a făcută poporul din Câmpeni față cu această ilegalitate? — Nimic. Prin subtragera amintitei subvențiuni n'au fost prescurtați numai uniții, ci și neuniții, fiindcă salariul a trebuit să fi întregit din fondul comun, care după proporția numerică a poporului, dous din trei părți e greco-orientală. Crede „Unirea”, că imputările mele nu s'au referit și la aceștia?.. În Câmpeni sunt bărbați și unii frumoși treoută național, sunt bărbați cu escelentă calificațiune juri-

dică, alții teologică; sunt 2 parochi, 3 învățători și un protopop. Oare aceștia n'au datorința de a sări întru apărarea drepturilor lor școlare și bisericesti? Până unde ore se întind susceptibilitățile confesionale ale acestor oameni, cari nici în fața pericolului nu vor să pună umărul la umăr?

Dela aceștia am așteptat eu, ca să se ridice vocea și să protesteze, dăr n'au protestat, er de protestele Consistorului din Blașiu, n'am știut nimic și nici n'am fost dator să știu. Prin urmare „Unirea” n'a fost în drept să mă atace; n'ar fi fost în drept să mă atace nici chiar în casul, decât imputările mele s'ar fi referit direct la Consistoriul dela Blașiu, pentru-că acest Consistoriu, împreună cu cel dela Sibiu, au putut să ofere credincioșilor lor ocazia de a-și reclama drepturile lor, dăr nu li-au oferit-o.

(Va urma.)

Mulțămită publică.

Sibiu, 12 Decembrie v. 1891.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna” aduce pe calea această cea mai caldă mulțămită aceluia, cari cu ocaziunea ședinței sale publice ținută în 29 Noembrie st. v. în memoria marelui Arhiepiscop Andrei au binevoit a contribui prin oferte maritimose la înmulțirea averii ei.

Sera la cassă au contribuit următorii Domni: Escelenta Sa Inaltă Prea Sântitul Domn Miron Romanul, Arhiepiscop și Metropolit 10 fl.; Ilustrata Sa Dr. Ilarion Pușcariu, arhimandrit și vicar arhiep. 3 fl.; Nicanor Frateșiu, protosinel 2 fl.; Ioan Hannia, direct. sem. 2 fl.; Ioan Papiu, protopresb. 2 fl.; Alex. Lebu, propriet. 3 fl.; Parteniu Cosma, director de bancă 2 fl.; Dr. Remus Roșca, secretar consistorial 2 fl.; Pant. Luouța, ases. consist. 3 fl.; Georgiu Dima, prof. sem. 2 fl.; Dr. D. P. Barcianu, prof. sem. 1 fl.; Dr. Ioan Crișianu, prof. sem. 2 fl.; D. Comșa, prof. sem. 2 fl.; Mateiu Voileanu, ases. cons. 1 fl.; Z. Boiu, ases. cons. 1 fl. și „disertațiunea” ținută la 4/16 Aug. a. o. la Hațeg. Moise Lazar, ases. consis. 1 fl.; N. Ivan, redactor 2 fl.; Dr. A. Balint, medic 2 fl.; Gerasim Candrea, ases. consis. 2 fl.; D. Cunțan, prof. sem. 1 fl.; Dr. V. Bologa, prof. 1 fl.; Dr. N. Vecerdea, avocat 1 fl.; D-nele Mateiu și Răuciu 2 fl.; D-na Moga 2 fl.; I. Goga 2 fl.; Danil Gabor, sub-jud. reg. 2 fl.; C. Stezar, cap. pens. 1 fl. și „Albumul macedo-român”, D-șora Petrașcu, directora 1 fl.; D-na Teresia Pipoiu 1 fl.; D-na Ida Pipoiu 1 fl.; D-șora E. A. 1 fl.; Dr. P. Șpanu 1 fl.; I. Cărpenișanu not. 2 fl.; Dr. A. Frânou 1 fl.; Ioan Vătășanu, funcționar de bancă 1 fl.; Demetriu Câmpeanu, archiv. cons. 1 fl.; D-na Arseniu 1 fl.; Tăbăcaru, subj. reg. pens. 1 fl. 20 cr.; D-șora Dancășu 1 fl.; Simion, paroch 1 fl.; Simeon Popovici, preot mil. 1 fl.; N. Cioran 1 fl.; Arseniu Buna preot 1 fl.; D-na Rebea 1 fl.; D-șora Ecaterina Rebea 1 fl.; Sever Bocu, funcționar de bancă 1 fl.;

D-na Ana Pasou 1 fl.; D-șora Maria Brautescu 35 cr.; Alex. Mohan 50 cr.; N. N. 1 fl.; Ios. Muntean 1 fl.; N. N. 1 fl. I. Ardelean 1 fl.; D. Gabor 1 fl.; X. 1 fl.

Prin postă și prin alte căi au în curs oferte dela următorii Domni: Preasânția Sa Domnul Ioan Meșian, episcop 5 fl.; Preasânția Sa Domnul Nicolau Popea 5 fl.; Galacteon Șagău, protopresb. 5 fl.; Ioan Bran de Lemeni, cap. supr. în pens. 2 fl.; Ioan Petric, protopresb. 2 fl.; Ioan Danoiu, protop. 2 fl.; On. Corp învățătoresc din Brașov 2 fl. 40 cr.; Nicolae Crișian, not. 2 fl.; Ioan Vătășanu inv. în Brașov 1 fl.; Nicolau Mureșanu, paroch 1 fl.; Mihail Gomboș, propriet. 1 fl.; Toma Bărsan paroch 1 fl.; Aureliu Popescu, jurist 1 fl.; Georgiu Neagovici-Negoesu 1 fl.; M. 1 fl.; Aurel Boer paroch în Cioba 1 fl.; Iuliu Piticu inv. 50 cr.; N. Fodoran inv. 50 cr.

Subtrăgându din venitul total de 119 fl. 45 cr. spesele de 35 fl. 18 cr., rezultă un venit curat de 84 fl. 27 cr.

Nicolau Vătășanu Gavril Blandu
vpreș. cassariu.

Romula Verzea
cotrolor.

DIVERSE.

Morțea lui Ling-Ciung-Ping-Pung-Cen.

„Dayli Cronicle” aduce știrea din China, că marele căpitan al oștii „imperului cersos” a căzut în zilele trecute de pe cal și și-a frânt gâtul. Morțea lui Ling-Ciung-Ping-Pung-Cen e o mare pierdere pentru armata „imperului cerurilor”, căci era om viteaz, stăruitor și cel mai agreat supus al Soveranului său, care mult va trebui să-și sfarme capul, până își va afla un alt „mare căpitan” o'nu nune atât de frumos.

NECROLOGU. Lucreția Popoviciu născ. Moga, soția d-lui Vasiliu Popoviciu preot gr. or. în Meziad (lângă Beiuș) a răposată la 20 Decembrie n. c. în al 22-lea al etății și al 7-lea al fericeitei căsătorii. În mormântarea s'a făcut la 22 Dec. cu asistența a 6 preoți și a unui public numeros. Răposata a fost fiica d-lui Demetriu Moga, notar în Popmezeu.

Dumnezeu s'o odihnească în pace!

Cursul pieței Brașov

din 30 Decembrie st. n. 1891.

Banote românești	Cump.	Vend.	9.80
Argint românesc	9.26	9.25	
„Napoleon-d'ori	9.27	9.31	
„Ire turcesc	10.58	10.63	
Imperial	9.58	9.63	
„Albini	5.45	5.50	
„Loris. fonc. „Albina” 6%	—	—	
„„ 5%	—	—	
„„ rusești	112.	113.50	
„„ germane	57.40	57.90	
Discontul 6—8% pe an.			

Proprietar:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interimar:
Gregoriu Maior.

cepea să emigreze tinerimea din Lombardia și să se înscrie în armata din Piemont, însăși iubita și brava copilă m'a îndemnat să urmez acest exemplu? O, cu cât mai mult a înălțat-o în inima mea acest fapt și cât de sublimă e amorul, decât i-se alătură și vitejia jertfei de sine!

„Când m'am despărțit de ea, n'a vrsat nici o lacrimă. Mi-a dat o coardă și o suviță de pâr, drept amintire, și m'a rugat să le port pe amândouă la sinul meu. „Nunta noastră”, m' dișă ea „va fi mai veselă atunci, când și patria va fi liberă și eu voi pași înaintea altarului mai cu superbiă lângă brațul tău, decât porți însemnul ostașilor italieni.” Vorbele aceste mi-le spuse în ton de însuflețitor, cum abia ai pute să aștepti dela o fecioară de 18 ani. La auzul acestor vorbe, tatăl ei izbucni în lacrimi și mi strinse mâinile dișându-mi: „Cât mai curând la revedere! Sperez, că te vei întorce cu decorații!” — „Förte puțin imi frământă capul cu decorațiile”, dișă Ifigenia. „Ostașul de rând nu e mai puțin

decât comandantul, decât amândoi luptă pentru scopul sfânt al liberării patriei!

„M'am depărtat förte mișoat și în cealaltă di dimineța, cu câțiva prietini, eram pe celalalt țărm al Tiocinului, sub stindardul triocolor. Norocul imi surise, căci mă împărțiră la cavaleria ușoră, care pe cum scii, a luat parte în toate luptele mari. Ifigenia m'isoria totă a doua di, și epistolele ei erau pline de amor și de încurajări însuflețitoare. Ți poți închipui, cu câtă fooc am intrat în luptă; cât eram de însuflețit după prima învingere; ce bucuria m'a cuprins, când am vădută, că inimicul se retrage în fișoare di și e gonit de ai noștri. — După atacurile dela Montebello și Palestro, a urmat lupta dela Magenta. Austriacilor nu le rămase altă scută, decât să părăsească Lombardia și să se concentreze armatele în citadelă... Milanul era liber... Noi ne-am retras victorioși din sat în sat, între strigătele de bucuria ale poporului. Speram, că în Milan vom țină repaos; înainte mă desfătam în

bucuria, că pot să îmbrățisez érași pe Ifigenia mea... că de nou pot să mă prezent înaintea ei cu insignile victoriei; că voi pute să-i istorisesc despre micile mișcări ale esperiențelor militare și că o vedu tremurând de amor și însuflețire. Spre nenorocirea mea însă, speranța nu mi s'a realizat, căci regimentul meu a fost trimis în altă direcție.

„Din Brescia i-am scris trei epistole, la cari mi-a răspuns în modul ei obișnuit; dăr abia după câteva săptămâni am observat, că epistolele ei m'isosesou din ce în ce mai rar și puțin numai, și acele mai mult curtenitoare, decât pline de iubire. Nici urmă nu era în ele de iubirile unei inimii iubitoare și propozițiile ei erau mai mult oratorice, decât inspirate de un amor pătruns. După lupta dela Solferino, când am fost dus rănit în spital, când eram cuprins de sbuciumări chinătoare și când simțam mai mult ca ori și când lipsa unei inimii iubitoare, epistolele Ifigenie încetară de tot.”

Eugenio își curmă aici istorisirea, își

luă chipul de pe cap, își ridică brațele spre cer și-și blăstămă sorțea. Durerea lui sinceră într'adevăr mă pătrunse. Sărmanul Eugenio! Ce amăgire grozavă a putut fi această pentru un tiner amoresat; a se întorce acasă, după șese luni petrecute în pericole și dureri în lupta pentru patriă, și în loc de răsplată a afla părăsire!

— „Oh, femeile!” esclama în oamea mișcării mele. „Tote sunt clătinate și caprițioase, tote nefidele și nemulțămitoare!”

Eugenio însă imi intrerupse exclamația mea măhnită. Am observat, că e cu mult mai amoresat, decât să potă suferi vătămarea sexului femeiesc.

— „Nu, biata fată nu e vinovată, ci e o jertfa a tatălui său slab de minte, care s'a lăsat a fi nebunit de doi oameni mișei.”

— „Fata te iubesc? Atunci de ce cați în desperare? De ce-ți blăstămi tu sorțea? Un tată slab de minte, care a cădută în cursa a doi oameni mișei.... dăr numai această e unica piedecă a fericii voștre? Amice, decât fata ține cu noi, atunci cauza ta e câștigată.”

(Va urma.)

Cursul la bursa din Viena

Table with financial data from Vienna, including gold and silver prices, exchange rates, and interest rates for various currencies and bonds.

Nr. 16697—1891 740,3—2

PUBLICAȚIUNE

referitoare la incassarea dărei pentru câni pro 1892.

De vreme ce, în sensul ordinațiunii Ilustrității Sale d-lui subcomite și consilier reg. Iuliu de Roll dtdo Brașov în 3 Iunie a. c. Nru 6298 și în sensul publicațiunii subserisului magistratului din 24 Iunie a. c. Nru 8167, dispozițiunile noului statut pentru ținerea cânilor, cari se estind asupra quotelor dărei pentru câni, întră în puterea de drept cu 1 Ianuarie 1892, se aduce prin acesta la cunoștința publică, cumcă validitatea statului de câni de facto valabilă, espiră cu 31 Decembrie a. c., procurându-se, începând cu 2 Ianuarie 1892, dela oficiul orășenesc de dare mărcile pen-

tru câni, cari sunt valabile pro 1892.

Darea de câni, carea are să se plătescă cu ocaziunea procurării mărcilor pentru întregul an pentru fiecare câne, care a trecut peste etatea de 3 luni conține:

a) pentru fiecare câne de lux, care se ține numai pentru plăcere — între aceștia se subsumază și ogarii și câni de măcelari — suma de 8 fl.;

b) pentru fiecare câne de vânător, în casă când posesorul cânelui este proveșut cu o cartă de vânător, 1 fl; la casă contrar înș: 8 fl. v. a.

c) pentru fiecare câne de casă menită pentru pază seu pentru fiecare câne pentru oi 1 fl.

În intravilanu este pentru fiecare câne de casă seu de oi, în estravilanu pentru 2 câni de casă seu pentru 2 câni ținuți la o turmă, în fine pentru 3 câni, cari se ținu la turme aflătoare pe munți seu în păduri — de a se plăti 1 fl.

Ca astfel de câni sunt de a se considera numai acei câni, cari servesc anume pentru paza casei seu a turmei, și cari nu aparțin speciei cânilor de lux seu de vânător.

Fiecare câne de curte seu turmă, care se află peste numărul amintit prescriș, este supus dărei cânilor de lux, 8 fl.

Câni streinilor se supun dărei numai atunci, când streinii locuesc pe teritoriul orășenesc mai mult decăt 8 zile.

Câni neproveșuți cu mărcile valabile, se vor ucide, începând cu 1 Ianuarie 1892, de către călau.

Se observă în fine, cumcă statutele ținerei cânilor se află la oficiul orășenesc de dare și se pot procura per esemplar cu 10 cr.

Brașov, 24 Decembrie 1892.

Magistratul orășenesc.

PUBLICAȚIUNE.

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscut prin acesta, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciul de Intreținere din București, Craiova, Pitești, Buzău, Galați și Iași.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a presenta cererile D-lor în scris la adresa Direcțiunii generale a Căilor Ferate Române, Serviciul P. la București cel mult până la 15 Ianuarie 1892 st. nou cu arătarea adresei D-lor exactă și anexându documentele următoare:

- 1) Diploma seu Certificat de terminarea studiilor a unei școle speciale de Ingineri.
2) Certificat de serviciu.
3) Act de nascere.
4) Act de căsătorie (decă e căsătorit) și de nascere al soției, precum și eventual al copiilor.
5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informațiuni mai detaliate doritorii se vor adresa în scris seu verbal la Șeful Serviciului de Intreținere C. F. R., București, Calea Victoriei Nr. 124.

724—19.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvre 1891.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, B.-Pesta-Arad-Teuș, Teuș-Arad-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, Mureș-Ludoș-Bistrița, Bistrița-Mureș-Ludoș, and others. Columns include station names, train types, and departure/arrival times.

Nota: Nume încurădrat cu linii grôse însemnă orele de nôpte.